

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 622/2019
10.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у радном спору тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Јукић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Београдски водовод и канализација“ из Београда, чији је пуномоћник Срђан Ђорђевић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3603/18 од 24.10.2018. године, у седници одржаној на дан 10.07.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3603/18 од 24.10.2018. године, тако што се одбија као неоснована жалба тужиоца и ПОТВРЂУЈЕ пресуда Првог основног суда у Београду 1П 2160/17 од 10.05.2018. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац да туженом накнади трошкове ревизијског поступка у висини од 66.000,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема ове пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду 1П 2160/17 од 10.05.2018. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду број ... од 15.05.2017. године као неоснован и одбијен захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоца врати на рад. Ставом трећим, одбачена је тужба у делу захтева за распоређивање на радно место које одговара његовој стручној спреми, знању и способностима као недозвољена и ставом четвртим обавезан тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 78.750,00 динара.

Апелациони суд у Београду пресудом Гж1 3603/18 од 24.10.2018. године, преиначио је првостепену пресуду у ставу првом изреке и поништио као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду тужиоца и обавезао туженог да тужиоца врати на рад у року од осам дана од дана преписа пресуде, ставом другим потврдио је решење садржано у ставу трећем изреке и у том делу жалбу тужиоца одбио и ставом трећим изреке преиначио решење о трошковима парничног поступка па обавезао

туженог да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка пред првостепеним судом у висини од 69.000,00 динара у преосталом делу захтев за трошкове првостепеног поступка одбио и ставом четвртим изреке, обавезао туженог да тужиоцу на име трошкова жалбеног поступка исплати 33.000,00 динара у року од осам дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену благовремено је изјавио ревизију тужени, побијајући је због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права са предлогом да Врховни касациони суд преиначи пресуду Апелационог суда у Београду, тако што ће одбити тужбени захтев тужиоца и обавезати тужиоца да туженом накнади трошкове целокупног поступка.

Испитујући правилност побијане пресуде на основу овлашћења из члана 408. ЗПП, у границама разлога наведених у ревизији, а пазећи по службеној дужности на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП и на правилну примену материјалног права, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог основана.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је радни однос код туженог засновао почев од 1997. године на неодређено време, са осмогодишњом школом. После достављања оверене фотокопије сведочанства о стеченом трећем степену стручне спреме образовног профила „возач моторних возила“ Саобраћајног центра у ..., завршене школске .../... годину са туженим закључио Уговор о раду дана 12.07.2002. године којим је почев од 01.07.2002. године распоређен на послове возача ... за које је предвиђена стручна спрема ВК/П1. Послове возача ... тужилац је обављао код туженог по основу овог уговора као и Анекса број 1 од 03.02.2004. године, Анекса број 2 од 02.06.2010. године и Анекса број 3 од 24.06.2015. године. Дописом Републичке управе за инспекцијске послове Републике Српске од 16.02.2017. године, директор туженог је обавештен да у евиденцији о издатим сведочанствима и дипломама које води стручна и техничка школа ..., нису пронађени подаци о упису и образовању тужиоца, да у наведеној школи не постоји матична књига број ..., да деловодни број у дипломи није уведен у Протокол школе и да школа није образовала ученике у саобраћајној струци и образовном профилу возач моторних возила.

Решењем о отказу Уговора о раду од 15.05.2017. године, тужиоцу је отказан Уговор о раду од 12.07.2002. године јер је послодавцу доставио диплому о стеченом трећем степену стручне спреме, образовни профил – возач моторних возила, која није веродостојна исправа на основу којег је почев од 01.07.2002. године наведеним уговором о раду распоређен на послове за које је Правилником о организацији и систематизацији послова предвиђен трећи степен стручне спреме, чиме је учинио повреду радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду у вези члана 14. став 1. алинеја 9. Уговора о раду (давања нетачних података од стране запосленог ако је то било од битног утицаја за доношење незаконите одлуке послодавца и непоштовање радне дисциплине из члана 179. став 3. тачка 6. и 8. Закона). Доношењу решења претходило је упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду којим

је тужилац упозорен на постојање разлога за отказ услед повреда радних обавеза и непоштовања радне дисциплине.

На основу овако утврђеног чињеничног стања првостепени суд је нашао да је тужилац поступао супротно одредби члана 15. тачка 3. Закона о раду, јер приликом закључења Уговора о раду од 12.07.2002. године, туженог није обавестио да нема потребну стручну спрему за обављање послова за које је закључио уговор о раду, да је туженом приложио лажну диплому средње стручне спреме, због чега је одбијен тужбени захтев за поништај решења и враћање на рад. Одлучујући о приговору застарелости из члана 184. Закона о раду, првостепени суд је оценио да је у конкретном случају реч о продуженој повреди радне обавезе због чега није протекао објективни рок застарелости предвиђен наведеним одредбама закона.

На основу истог чињеничног стања другостепени суд је заузео супротан правни став налазећи да је у конкретном случају дошло до застарелости давања отказа из члана 184. Закона о раду. По оцени Апелационог суда предајом послодавцу фалсификоване дипломе средње школе, запослени је послодавца довео у заблуду у погледу степена стручне спреме, чиме је учинио свршену повреду радне обавезе и радне дисциплине па у конкретном случају објективни рок за давање отказа од стране послодавца је нужно рачунати до дана закључења првог уговора о раду са степеном стручне спреме у погледу које је запослени послодавца довео у заблуду. Радња повреде радне обавезе непоштовање радне дисциплине свршена је у тренутку предаје фалсификоване дипломе на страни запосленог, те почињу да теку рокови застарелости за отказ уговора о раду по том основу, због чега је по налажењу Апелационог суда првостепени суд погрешно применио одредбу члана 184. став 1. Закона о раду, када је оценио да није протекао објективни рок застарелости за давање отказа погрешно ценећи да се ради о продуженој повреди радне обавезе. У датој ситуацији када је дана 12.07.2002. године закључен уговор о раду који се примењује од 02.07.2002. године на основу које је тужилац засновао код туженог радни однос са трећим степеном стручне спреме на пословима возача тешког транспорта, тиме је извршио повреду радне обавезе и радне дисциплине, па до дана доношења оспореног решења о отказу уговора о раду 15.05.2017. године, протекао је објективни рок из члана 184. став 1. Закона о раду, што оспорено решење чини незаконитим, због чега је апелациони суд преиначио првостепену пресуду и поништио као незаконито решење туженог о отказу уговора о раду од 15.05.2017. године.

По становишту Врховног касационог суда изложено правно схватање другостепеног суда није прихватљиво.

Понашање запосленог који је послодавцу предао фалсификовану диплому о свом стручном образовању, сматра се таквим понашањем запосленог због кога не може да настави рад код послодавца, који отказни разлог је прописан чланом 179. став 3. тачка 8. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр.75/14), односно ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца. Самом чињеницом што је тужилац туженом предао фалсификовану диплому и на тај начин га довео у заблуду и одржавао у заблуди о својој стручној спреми, тужилац је у целом периоду рада од

2002. године вршио повреду радне обавезе према туженом послодавцу, због чега се по оцени Врховног касационог суда ради о продуженој повреди радне обавезе. Објективни рок за отказ уговора о раду од шест месеци прописан чланом 184. став 1. Закона о раду, није протекао. Одредбом члана 14. став 1. Закона о раду („Сл. гласник РС“, бр.70 и 72/01) који је важио у време закључења уговора о раду између тужиоца и туженог приликом чијег закључења је тужилац предао туженом фалсификовану диплому о завршеном трећем степену стручне спреме, било је прописано да је запослени дужан да обавести послодавца пре закључења уговора о раду о свом здравственом стању и другим околностима које битно утичу на обављање послова за које се заснива радни однос и могу да угрозе живот и здравље других лица. Ставом трећим овог члана било је прописано да у случају да запослени не поступи у складу са ставом 1. послодавац запосленом може отказати уговор о раду. Тужилац је пре закључења уговора о раду прећутао важне околности које битно утичу на обављање послова за које се заснива радни однос. Те околности односе се на ваљаност доказа о стеченој стручној спремности тужиоца за које је утврђено да није веродостојна. Одредбом члана 69. став 1. тачка 6. Колективног уговора туженог из јануара 2015. године, предвиђено је да послодавац може отказати уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину ако је дао нетачне податке који су били одлучујући за заснивање радног односа.

Одредбом члана 14. Закона о раду, који је важио у време заснивања радног односа, као и члана 16. било је прописано да је запослени дужан да приликом заснивања радног односа послодавцу достави документа којима се доказује испуњеност услова за рад и члана 15. тачка 3. Закона о раду важећег у време доношења решења о отказу уговора о раду такође је прописано да је запослени дужан да обавести послодавца о битним околностима које утичу или би могле утицати на обављање послова утврђених уговором о раду а чланом 26. став 1. Закона прописано да је кандидат дужан да приликом заснивања радног односа послодавцу достави исправе и друге доказе о испуњености услова за рад на пословима за које заснива радни однос утврђених Правилником.

Полазећи од цитираних законских одредаба произлази да време у коме послодавац може отказати уговор о раду на основу члана 14. став 3. Закона о раду важећег у време закључења уговора о раду није одређено, јер је реч о посебном случају отказа који није ограничен роковима из члана 184. став 1. Закона о раду.

Без обзира што је тужилац и раније био запослен код туженог (од 1997. године са осмогодишњом школом), уговором о раду од 12.07.2002. године и анексима тог уговора од 03.02.2004. године, 02.06.2010. године и 24.06.2015. године, између тужиоца и туженог уређују се права и обавезе на новом радном месту где је наведено да тужилац има трећи степен стручне спреме односно ВК/П1, па је тужилац користећи фалсификовану диплому поступио супротно наведеним одредбама Закона о раду, на основу којих је био дужан да истинито обавести туженог о својој стручној спремности. Тужени је поступио у складу са одредбама Закона о раду при доношењу спорног решења (одмах по сазнању да је диплома тужиоца фалсификована доставио је тужиоцу упозорење о постојању разлога за отказ) па нема законских основа за поништај спорног решења.

Како је другостепени суд на потпуно и правилно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право, Врховни касациони суд је преиначио другостепену пресуду, одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду и одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде применом члана 416. став 1. ЗПП.

Одлука о трошковима парничног поступка, заснована је на члану 165. став 2. ЗПП.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић